Napsal uživatel Bublina, Praha
Pátek, 20 Květen 2005 03:00

Nedávno se mi dostala do rukou další ze sborníčků slovenského trapsavce **Vladimíra Vrany - Tima**. Ten předešlý "***Keď neprší, aspoň kvapká***" jsem přečetla jedním dechem a tak mi další dílko vydané v edici "Přežili rok 2000" potěšilo a promptně jsem se pustila do čtení.

Sbírka osmnácti povídek s názvem ***Príbehy trpaslíka Trampulíka*** je psaná sádrovou ručkou Timova zahradního trpaslíka, který celou knížečku provází a vypráví trempské i všednodenní příběhy Tima a jeho kamarádů. Samozřejmě nemůžete všechno věřit sádrové postavičce s Ryvolovskou kšiltovkou na hlavě a kytarou místo tradičního krumpáčku. Ovšem nutno podotknout, že pochytil z Timova psaní mnohé, hlavně tu nádhernou hravost se slovíčky. Neodolala jsem a milému sádropsavci napsala alespoň pár řádek.

Milý Trampulíku!

Hned zpočátku se Ti omlouvám, že Ti píšu jazykem českým, mně bližším a mateřským, neboť slovensky jsem pouze pologramotná. Číst umím, ovšem moje psaná slovenština by působila hrůzně i v sešitech žáka 1.třídy a u slabších jedinců by mohla zapříčinit nervový kolaps. Ty jakožto literát to jistě pochopíš a velkomyslně omluvíš. Tvá prvotina je bezesporu zajímavá a rozhodně stojí za přečtení i za prohlídnutí. Lexovi obrázky, které Tvé povídky doprovázejí jsou vždy skvělé a stojí za víc než letmé mrknutí mezi čtením. Tvá dílka jsou pozoruhodně různorodá, humorná i k zamyšlení. Ale abych jen nechválila. Přece jen jsem čekala u některých povídek na závěr trochu víc. Řekneš si možná, co bys chtěla od obyčejného zahradního trpaslíka. Ostatní tak maximálně straší vrabce nebo pijí (To nemám ze své hlavy ale od tebe!) a já píšu. Jenže jsi Timův kamarád a sám jsi se přiznal, že jsi mu s mnohými jeho povídkami pomáhal. Pak tedy nejsi žádný psavecký kandrdas. Některé pěkně rozběhnuté příběhy končí tak na půl plynu a to je moc škoda. Měl jsi je nechat hezky dozrát jako ty ostatní. Aby mezi nimi nevypadaly jako chudobky.

Na závěr mého dopisu mi dovol Ti popřát mnoho dalších skvělých nápadů. I když tvrdíš, že s psaním už končíš. Moc Ti to nevěřím. Určitě Tě už svrbí ruka. Tedy pokud může sádra svrbět.

S přáním všeho dobrého v Tvém dalším trpaslicko trampském životě se s Tebou loučí

Bublina.

P.S. Nevím jaké tiskařské skřítky a šotky máte na Slovensku, ale jeden Jáchimův příbuzný se začetl do tvé sbírečky a schoval si dvě stránky na památku. Mě nezbylo než použít vlastní fantazii a dvě povídky si domyslet. Vidím, že šotčí tiskařské čarování se nevyhýbá ani trpaslíkům.

Tak! A teď mohu jen doufat, že slovenští trpaslíci čtou Folktime. Vám ostatním můžu jen doporučit si přečíst, co píšou trampští trpaslíci ze Slovenska.